

[Åksel Larsen.]

have en fast promillegrænse, burde man sætte den så lavt som muligt. Jeg finder det rimeligt, at man sætter den ved 0,5, som man har i en række andre lande, vi kan sammenligne os med. Jeg vil samtidig sige, at den er så lav, at den har chance for virkelig at virke præventivt, for hvis man har en promillegrænse på 0,8, der i praksis har lov til at være 1,3, så vil det straks være mere flydende, så vil der straks være mere tilbøjelighed hos mange til at sige: vi kan godt tåle en lille én til. Derfor er jeg tilhænger af en promillegrænse på 0,5, og den vil jeg stemme for, men som sagt, skulle forslaget blive forkastet — og det bliver det vel desværre nok — så vil jeg stemme for det andet mindretalsforslag om en promillegrænse på 0,8.

Dernæst er der spørgsmålet om hastighedsbegrænsning. Jeg begriber reverenter talt ikke den argumentation, der leveres af udvalgsflertallet og formentlig også af justitsministeren. Ifølge betænkningen skal ministeren have fremhævet, at politiets muligheder for at håndhæve en generel hastighedsbegrænsning er meget beskedne. De nuværende lokale hastighedsbegrænsninger bliver ikke overholdt særlig godt, og dette forhold bliver næppe bedre, hvis der indføres generelle grænser. Man må derfor frygte, siger ministeren, at antallet af trafikanter, der ikke ville overholde en generel grænse, ville blive meget stort.

Jeg begriber ikke den argumentation. Så vidt jeg ved — jeg kender det naturligvis kun fra aviserne — hævdes det, at langt mere end halvdelen af de tyverier, der bliver begået her i landet, ikke er strafbare, for gerningsmændene bliver ikke pågrebet. Vil ministeren derfor hævde, at så må vi hellere ophæve straffebestemmelserne for tyveri, for vi kan jo alligevel ikke nå at tage dem alle sammen? Det vil han ikke, naturligvis ikke. Nu beder justitsministeren om mere politi for at sikre, at bl. a. tyverier kan efterforskes ordentligt. Ja men jeg tror, man må sikre, at der bliver mere færdselspoliti og større muligheder for, at færdselspolitiet kan kontrollere, at færdselslovgivningen og navnlig hastighedslovgivningen bliver overholdt.

I lande, vi kan sammenligne os med, og som har generelle hastighedsgrænser

— jeg nævner f. eks. Sverige eller USA — har man en ganske anderledes kontrol på landevejene, end vi har her: flere patruljer, radarkontrol og sådan noget, og det virker særdeles effektivt; jeg påstår ikke, at det virker 100 pct. effektivt, men det virker særdeles effektivt. Jeg vil tro, at en ordentlig kontrol kan virke præventiv, og naturligvis skal man ikke fastsætte hastighedsgrænser, uden at man også har chancer for at sikre, at de bliver overholdt, men jeg vil opfordre justitsministeren til at interessere sig herfor.

Jeg har naturligvis læst meget i aviser om ulykker forårsaget af bilkørsel, og gang på gang støder man på den sætning, som også forekommer i politirapporterne: føreren mistede herredømmet over køretøjet. Det er muligt, han mistede herredømmet over køretøjet på grund af spirituspåvirkning, det er muligt, han mistede det på grund af træthed; i mange, mange tilfælde mistede han det efter min opfattelse på grund af, at farten var for stor, så en uovervejede manøvre straks førte til ulykker — ulykker, der ikke bare rammer føreren af det pågældende motorkøretøj og dem, der måske sidder i det, men ofte, særdeles ofte, meget værre: de sagesløse, der bliver påkørt, hvad enten de er fodgængere, cyklister eller passagerer i et andet motorkøretøj.

Jeg kan ikke indse, at det kan være nødvendigt at køre så hurtigt, man kommer jo frem alligevel. Når jeg siger dette — nå ja, naturligvis mener jeg, at jeg har visse erfaringer, det mener vi jo alle sammen vi har i sådan en sag, men jeg siger det også, fordi jeg i sin tid, i 1959, har stemt for en ændring af færdselsloven, hvorved man indførte den såkaldte fri hastighed. Det var jo ikke fri hastighed, det var fri hastighed under ansvar og afpasset efter forholdene; jeg var dengang naiv og tænkte: ja, så må vi jo håbe, bilisterne afpasser hastigheden efter forholdene.

Det har vist sig, at det gør de ikke, det er de ikke i stand til. Der er mange af dem, der ikke gør det på grund af ukendskab til køretøjet eller til vejen, de kører på, der er andre, der gør det af helt andre grunde, men stort set køres der i alt for mange tilfælde alt for hurtigt, ikke alene så hurtigt, at hastigheden er en årsag til, at ulykkerne bliver langt værre, men så hurtigt, at hastig-